

ספירת היסוד

ספירת היסוד מרכזת את כוחות הנפש ומביאה אותם לכדי פעולה ממשית. בגוף האדם היסוד מקביל לאברי הברית והרבייה ועל כך הוצאה לפועל של המעשה היא מעין הולדה של הנפש הפועלת מבפנים כלפי חוץ (המעשה בפועל).
כאשר מתעורר אצל האדם מידת היסוד הוא מרגיש עצמו כמשפיע ואם ההתקשרות היא אמיתית (לקבל על מנת להשפיע) אז כל רצונו הוא לעזור לה' יתברך לחדש בכל יום מעשה בראשית ולהיות שותף בהבאת העולם לתיקונו ולשלמותו.

הגשמה עצמית - תענוג

פנימיות מידת היסוד היא **"הגשמה עצמית"** – תכונה אשר יכולה לבוא לידי ביטוי רק אם האדם מחליט ללכת בכל כוחו על האמת, לא משנה כמה היא קשה או אחרת ממה שהוא מכיר. כשהאדם מביא עצמו לידי החלטה שהוא הולך בכל הכוח על הדרך החדשה אזי הוא מגיע לשיא של החלק המוטבע בנפש והוא הרגשת התענוג.
חוות התענוג בעת השפעה וההולדה הינה קריטית בניסיון האדם לפעול ולשנות משהו במציאות חיו, כיוון שהתענוג הוא זה שנותן את העוצמה ואת רמת הפוריות הנדרשת בהתקדמות האדם מדרגה לדרגה ומשלב לשלב. וכך מובא בספר "כתר שם טוב" מפי הבעש"ט הקדוש: "כמו שיש צורך בזיווג גשמי בהנאה, בשמחה וחשק, כך גם בזיווג הרוחני, רק כשהאדם בשמחה - בתורה ובתפילות אזי הוא מוליד.."

ספירת היסוד מקושרת לצדיק שבדור ("**צדיק יסוד עולם**"). בכל דור ודור ה' יתברך שותל לנו ל"ו צדיקים, אם נלמד מהם נהיה מסוגלים להבין ולתקן את ספירת היסוד אצלנו בשלמות. ה' מעביר לנו מסרים דרך אותם צדיקים שזכו לספירת היסוד, דרכם אנו רואים איך ה' יתברך רוצה שנהג בעולמו. אנו רואים שצדיק אמת אינו מושפע מחזות העולם השקרי ואיך תענוג היחידי והתמידי הוא הקרבה לה' יתברך. איך הוא הולך בכל הכח נגד כולם עם האמת שלו! מצד שני הצדיק מבין כי הוא הגיע לעולם הזה לבצע את שליחותו יתברך ולכן הוא אינו בורח מן המציאות אלא מנסה בכל רגע ורגע להשפיע עליה קדושה ואמת. דמות המנהיג השישי אשר זכה להיקרא הרועה השישי הוא, **"יוסף הצדיק"**, לאורך ספר בראשית יוסף מוכיח לנו למה הוא זכה לכינוי שאף אחד לא זכה לו בתורה – **"הצדיק"**. יוסף מכונה כך מכמה סיבות. ראשית מלשון "צדקה" ועשיית "צדק" ואכן יוסף הוא המשבר מזון לכל מצרים ולבני ישראל וכל זאת תוך קבלת החלטות קשות מאוד בזמנים קשים של בצורת נוראית.

בנוסף יוסף הצדיק מהווה את הדוגמה החיה לשמירת הברית, כאשר סרב לאשת פוטיפר. לא לחינם בחר ה' יתברך לקבוע ברית בינינו לבינו דווקא באיבר הרבייה. כשהאדם שומר על הברית בקדושה ובטהרה ומתעל אותה לצורך קיום המצווה הוא מקיים בפועל את הברית בינו לבין קונו וזהו למעשה שורשו ומהותו של האדם – ובמילים אחרות כח היסוד הינו מתנה מיוחדת שניתנה לעם היהודי מה' יתברך. זוהי יכולת להפנות אל הזולת את התמצית של הנפש, התמצית האישית שלי ממעמקה ועד לגילוייה החיצוניים. מאידך כאשר מפנה היהודי את הכח הזה למטרות סתמיות הוא הופך להיות שטחי ומנותק כיוון שהוא פוגם בנקודות העמוקות והטהורות ביותר בנפשו, כוחות עדינים שמהווים את התקשורת (ברית) של הנשמה עם מקורה האין סופי.
מידת היסוד היא יסוד הבניין, יסוד האדם, אנו רואים שכיום באלף השישי המידה הכי פרוצה היא שמירת הברית, פריצות, מצעדים, חוסר צניעות בדיבור - פה ובאיברי הברית = **ברית מילה**.
"אמר ר' פנחס בן יאיר, **תורה** מביאה לידי זהירות, **זהירות** מביאה לידי זריזות, **זריזות** מביאה לידי נקיות, **נקיות** מביאה לידי פרישות, **פרישות** מביאה לידי טהרה, **טהרה** מביאה לידי חסידות, **חסידות** מביאה לידי ענוה, **ענוה** מביאה לידי יראת חטא, **יראת חטא** מביאה לידי קדושה, **קדושה** מביאה לידי רוח הקודש, **רוח הקודש** מביאה לידי **תחיית המתים**"

בפועל מידת היסוד אחראית על 2 מערכות גוף, מע' הרבייה והעור. רואים קשר ביניהן במיוחד בגיל ההתבגרות כאשר יצריו של הנער משתוללים אז גם עורו הופך להיות נגוע.